Otec pije - jsem další zoufalec.

Vložil Martin - 09/06/2013 12:29

Dobrý den.
Už jsem asi miliontý návštěvník s tímto problémem, takže nevím, zda mi někdo odpoví, ale zkusím to. Mám samozřejmě problém s otcem, který pije, ale mám obavy, že na pomoc už je poměrně pozdě. Je mu už 67 let a pije už aspoň 30 let. Mě je 37, takže dost podstatnou dobu jsem to nevnímal a vlastně coby dítě jsem si na to vlastně zvykal a pak to samozřejmě určitou dobu bral jako samozřejmost, ale poslední roky jsem to začal vnímat jako problém. Ale začnu od začátku.

Otec si dřív rád zašel na pivo, ale vždy se vracel brzy a celkem v pořádku. Když mi bylo asi 10 let, viděl jsem ho poprvé pořádně opilého. Měl tehdy školní sraz po x letech, vrátil se tehdy v 7 ráno, nějakým způsobem dokázal dojít do ložnice, kde se sesunul k zemi a po zbytek dne spal na zemi. Byl to tehdy pro mě silný zážitek a tak jsem mamkou byl na jeden den odsunut k babičce. Když jsem se večer vrátil, bylo už vše celkem v pořádku, až na to dusno. Dnes už to beru jako celkem normální věc, na srazy chodím taky a jednou se mi podobná situace stala taky.
Zásadní zlom v otcově pití nastal v roce 1990, kdy jej po uklidnění Sametové revoluce v práci sesadili z pozice mistra dílny na pracovníka úklidové čety (zametal dvůr apod.). Nakonec sám podal výpověď a chvíli byl nezaměstnaný. Po několika měsících si sám našel práci u jednoho nejmenovaného podnikatele, kde ovšem nebyl moc spokojený, pracoval 16 hodin denně, několikrát nedostal výplatu apod. a začal pít více. Mamka pochopila, že mu musí nějak pomoci a sehnala mu místo dispečera sanitek v naší místní nemocnici. Tehdy bych řekl, že se jeho problém začal prohlubovat, až na samotné dno. Nechápu teda proč, protože tam byl spokojený a vydržel tam vlastně až do důchodu.
Začal chodit do hospody každý den, domů se vrace tak ve dvanáct nebo v jednu. Přišel sice po svých, ale vždy vzbudil celou rodinu. Mamka mi až po několika letech řekla, že vždy vzbudil nejprve ji a nevybíravým způsobem si říkal o sex. K napadení nikdy nedošlo, ale spíš vzduchem lítala sprostá slova a nadávky. Mamka to vyřešila tím, že se odstěhovala do jiného pokoje a otec jí posléze z kabelky "ukradl" kartu ke společnému účtu. Mamka si zařídila účet svůj a nechala si tam posílat výplatu, aby měla nějaké peníze na domácnost.
Od té doby je u nás "doba temna". Když otec odešel do důchodu a mamka ještě pracovala, přes léto se odstěhoval na naší zahrádku a celé léto tam bydlel, na zimu se pak přestěhoval domů, ale pije dál. Před několika lety se mu také začaly ozývat nemoci - má vysoký tlak, slabou cukrovku a astma. Celý život byl také silný kuřák, s tím ze dne na den skoncoval, ale pití se nechce vzdát. Už je ve stadiu, že si problém nepřipouští a o nějakém léčení (tedy dobrovolném) nemůže být ani řeč.
Už několikrát jsem to na něho zkoušel po dobrém (promluvit si s ním) i po zlém (vyhrožoval jsem mu, že mu s mamkou nebudeme přispívat na nájem - řekl, že jej tedy nebude platit, ať nás vystěhují, on že půjde na zahradu a my pod most), ale nic nepomáhá. Navíc můj starší bratr, který se špatně oženil a zůstal se dvěma dětmi sám, začal pít s ním. Já jsem tedy v nemilosti, protože bratr to toleruje a navíc pije s ním, kdežto já pořád něco mám. Poslední dobou tak jednou za měsíc někdo přijde k nám domů, že otec leží někde na chodníku, ať si ho jdu zvednout. A já jsem tak hloupý, že jdu, ale chci tomu udělat přítrž. Naposled před pár dny pro mě přišel kamarád, který je mimochodem zástupce velitele městské policie, tak jsem mu řekl, že příště ať se vykašle na kamarádství, zavolá podřízené a ať ho odvezou na záchytku nebo rovnou do blázince. To je totiž poslední věc, o které se chci zmínit - pokročilá demence. Když je totiž otec střízlivý, nedokáže v hlavě udržet vůbec nic. Něco mu řeknu a za dvě minuty o tom neví, což bych i toleroval, ale když je doma, musí být pod neustálou kontrolou. Dá si třeba na plyňák ohřívat oběd, odejde do svého pokoje, za hodinu si na to vzpomene, přiběhne a diví se, že to má připálené (teda pokud někdo z nás dřív neskočí a nevypne mu to). Napouští si do vany vodu a odejde do hospody. A další a další. Pokud by nebyl pod kontrolou, hrozí u nás požár nebo povodeň. Poslední dobou přes den spí, v noci pije v hospodě a pak až do rána vaří, takže máme strach i usnout.
Jak jsem už psal, nepomáhá na něj nic, vůbec nic si nepřipouští, ostatní mu jenom ubližují a on je přitom úplně fit. Začínám z toho být zoufalý a přemýšlím, jak mu pomoci. Už to teda není o tom, že bych chtěl

kvůli němu, ale spíš kvůli tomu, aby byl doma klid a pohoda, tak jak to dřív u nás také bylo. Nevím, zda už není pozdě, ale pokud máte nějakou, jakoukoliv radu, budu za ni rád.
Děkuji.

==========

Re: Otec pije - jsem další zoufalec.

Vložil Mirka - 09/06/2013 13:26

Milý Martine, se zatajeným dechem jsem si četla tu tragedii. Hlavně pro tvojí maminku to musí být hrozný život. Nevím, zda mám radu, ale můžu ti napsat, co bych udělala já. Sebrala bych maminku a utekla. Protože tím, jak se chováte, ho vlastně podporujete. Když si myslí, že nemá problém, tak ať to dokáže. Ať dokáže fungovat sám, bez vaší pomoci. Radši bych bydlela v holobytě a spala na zemi, ale v klidu. Tohle přece není život. Buď si tu hrůzu sám uvědomí, nebo bídně zhyne, jinak to nemůže dopadnout.
Já jsem taky od svého manžela utekla, dneska si žiju v novém, hezky zařízeném bytě - a každý den těším se domů. Je to moje oáza klidu a divím se, že jsem to s manželem tak dlouho vydržela. A ani se mi nechce popisovat, jak dopadl on...
Držím ti palce a hlavně mamince bych přála, aby měla klidné stáří. Zdraví Mirka

==========

Re: Otec pije - jsem další zoufalec.

Vložil Jitka - 18/11/2013 10:09

Milý Martine,
máš pravdu, je to jako přes kopírák. Dnes už patřím mezi padesátileté, ale díky alkoholu v rodině jsem měla život zkažený a nikdo mi už hezké roky života bez chlastu nevrátí. Jediná rada, jak píše Mirka je odejít a zpřetrhat veškeré kontakty. Vezmi maminku a uteč. Třeba jenom do jedné místnosti, ale utečte, tátovi není pomoci a vy ho nespasíte! My všichni, kteří sem chodíme a občas něco napíšeme máme stejné zkušenosti, stejné myšlenky a stejný pocit, že někomu pomůžeme. Nepomůžeme, protože oni nechtějí přestat pít. Najdou se i tací, kteří v sobě tu sílu najdou a vyhledají odbornou pomoc, ale těch je méně, než těch, kteří vlastně o žádnou pomoc nestojí. Je jim dobře ve společnosti alkoholu, vidí, že jejich rodina trpí, ale ubližují jim stále víc a víc.
Od dětství jsem viděla opilého tátu. Pamatuji si, jak jsme v noc šly s maminkou pro otce do hospody vzdálené asi 10 km a pak ho vlekly totálně na šrot domů. Maminka to nevydržela, zažádala o rozvod, ale než k rozvodu došlo, vzdala to a oběsila se.
Martine, nedopusť, aby podobná tragédie mohla ohrozit i tvoji rodinu. Třeba se táta vzpamatuje, když odejdete a bude zase vše dobré. Moc bych to každému přála, protože u nás to dopadlo úplně opačně a otec zemřel předčasně a po něm i bratra chlast zabil.
Zůstali jenom zoufalí příbuzní a dluhy, které nasekal.
Martine, zachraň sebe a maminku a uteč!!!!!

==========